

Innsmouth-Plain.ttf

Innsmouth Plain

V Cézarei žil istý mož menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Ťažská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a vstaviečne sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňa videl jasne vo videní Božieho anjela, kto prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélios!“ Ale on na neho hľadal a prežahnutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almožiny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomienol. A teraz pošli možov do Žoppe a zavolaj si Šimona s priemenním Peterom; býva v istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch slákov a nábožného vojaka z tých, čo vtedy boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Žoppe. Na druhý deň, keď bolí na ceste a báčili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poľodňa na strechu modliteľskej. Keď vylehal, chcel jest. Kým my pripravovali, padol do využrenia. Videl otvorené nebo a zospoľovať akési nádoba, ako veľké prestieradlo, spŕškané za štyri rohy na zem. Bolí v nej všetky drohy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, ved som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvrenený.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo že bol za tázak, ktorý videl, zastali pri heáne mraži, ktorých poslal Kornélios, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pájali sa, či tam býva Šimon s priemenním Peterom. Ako Peter premýšľal o videní, Dech mu povedal: „Hľadaj ďa traja moži. Vstaň teda, zíš dole a bez vŕhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zíšiel k možom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélios, spravodlivý a bohabojný mož, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostał pokyn od sväteho anjela aby si ňa pozval do domu a vypočal tvoje slová.“ Zavolal ich teda dno a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Žoppe ho sprevaldzali. V ďaľši deň prišiel do Cézarey. Kornélios ich už čakal spoša s pozvanými prebrazními a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélios mu vyšiel v eštrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dno a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spočítiť ani stretneť s cudzincom. Ale my Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrenený alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélios povedal: „Sú to štyri dni práve v tóto hodine, čo sú sa o tretej hodine popoludňu modlili vo svojom dome. Ta preto mnos zastala mraž v bielem odevu a povedal mi: „Kornélios, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomienol na tvoje almožiny. Pošli teda do Žoppe a zavolaj si Šimona s priemenním Peterom; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po ťebu a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočali všetko, čo ti Pán prikázať.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenaďža nikomu, ale v každom národe my je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých. Vy viete, čo sa počne od Galilej po krst, ktorý hľašil Ján, dôležito po celej Žudeci; kto Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre urobil a uzdravoval všetkých posudných diablow, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v Žudejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkrstiesil a dal mi, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred uročil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a plí. A prikázał nám, aby sme ľudu hľásili a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoviť za sedco živých i mŕtvych. Jemu vydávaj všetci propoci svedectvo, že pre jeho meno dosiahol odpustenie hrebov každéj, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Dech Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obriezky, čo prisíeli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohanov. Lebo ich počeli hovoriť jazykmi a veľiebať Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabetániť, aby bolí vodou pokrestiť tí, čo dostali Decha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrestiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby v nich niektoho dňu zostal.